

[Axel Sørensen.]

kommer de mere offentlige og halvoffentlige sager, der knytter sig til ændringer foranlediget af vej- og vandløbsreguleringer samt af landsbyggeloven, så forstår man, at antallet af sager, der skal passere landbrugsministeriets matrikelvæsen for at opnå approbation vedrørende udstykning, sammenlægning o. s. v., nu er nået op på omkring 50.000. Deraf er fulgt, at udgifterne til matrikelvæsenet er steget til omkring 8 mill. kr., og derfor har man altså ment, at det vil være rigtigt, at de, der foretager udstykning, skal bære en part af udgifterne til matrikelvæsenet.

Jeg kan ikke se, at der principielt kan være noget urimeligt i at pålægge en afgift på 100 kr. for hver parcel på mindst 200 m². Med denne afgift vil man opnå at nedbringe statskassens udgifter til matrikelvæsenet med ca. 50 pct., og det kan det radikale venstre altså godkende, også på baggrund af de besparellesforanstaltninger, der søges tilvejebragt under de politiske forhandlinger i disse dage. Vi får måske som allerede nævnt lejlighed til en kort udvalgsbehandling, hvor man kan drøfte de enkelte ting.

Poul Dam: Der er noget umiddelbart sympatisk i, at de, som udstykker jord og dermed erhverver sig betydelige indtægter under de nuværende politiske og økonomiske forhold, får lejlighed til at betale for den ulejlighed, de forvolder det offentlige, i dette tilfælde matrikelvæsenet.

Der er jo ingen tvivl om, at dette lovforslag i praksis vil komme til at virke som en slags beskatning af udstykning først og fremmest til parcelhuse og sommerhuse. Det kunne måske derfor være rimeligt at få at vide enten her, hvis den højtærede landbrugsminister er i stand til at oplyse det, eller i det kommende udvalg, hvor mange parcelhuse og sommerhuse, det drejer sig om, og hvad afgiften vil betyde i forhold til jordværdien i de påkommende tilfælde.

Der er for mig ingen tvivl om, at dette, at afgiften er den samme i alle tilfælde, vil betyde, at den bliver en væsentlig større byrde nogle steder i landet end andre, og at den måske vil hæmme udstykningen i de pågældende områder, hvad jeg for så vidt ikke har noget særligt imod.

Johan Asmussen: Jeg kunne for en gangs skyld have udtrykt mig på samme måde, som det ærede medlem hr. Poul Dam gjorde det navnlig i sine indledende bemærkninger. Også de uafhængige kan principielt give fuld tilslutning til, at den, der skal benytte matrikelvæsenet, må betale, hvad det koster. Vi kan også tilslutte os, at en sådan afgift bliver fastlagt med samme beløb for de parceller, der udstykkes. Derimod er jeg fra landinspektørside blevet gjort opmærksom på, at der vedrørende to punkter i lovforslaget måske kunne være anledning til nogen overvejelse.

Det ene punkt tangerer det, som det ærede medlem hr. Robert Christensen var inde på med hensyn til undtagelserne, altså bestemmelserne i § 2 om, hvornår den påtænkte afgift ikke skal svares. Der er jeg blevet gjort opmærksom på, at det måske skulle overvejes lidt, om det i alle tilfælde er rimeligt, når der skal betales en afgift, at parceller under 200 m² ikke skal betale. Det, man tænker på, er, at der udstykkes mange parceller, især rækkehus- og atriumhusparceller, som er under 200 m². Det er ofte sådan, at reglen ifølge den pågældende byplan f. eks. er, at sådanne parceller skal være på 300 m², men at man går med til, at de udstykkes med f. eks. 150 m², hvis manglende areal kan udlægges til fællesareal. I sådanne tilfælde ville det sikkert ikke være helt rimeligt, om ikke også den slags parceller skulle have den samme afgift pålagt. Jeg henstiller, at det punkt overvejes.

Jeg kan i øvrigt ganske slutte mig til det ærede medlem hr. Robert Christensens bemærkninger, som jo også blev bakket op af det ærede medlem hr. Niels Ravn, med hensyn til rationalisering af matrikelvæsenet. I den forbindelse kan jeg ikke lade være at sende en tanke til de efter praktikernes mening ofte uforståeligt lange ekspeditionstider. Der kan jo gå 4, 5, 6 måneder, undertiden mere, inden man kan få en udstykningssag igennem i matrikeldirektoratet. At vi også — og ikke mindst — gerne ser, at man i den forbindelse interesserer sig for en rationalisering af jordsudvalget, kan jeg vist betegne som en selvfølge. Det samme gælder tanken om en decentralisering. Den er sikkert værd at overveje.